Eucharistisch wonder dat plaatsvond tijdens de mis gevierd door bisschop Claudio Gatti in Rome, Italië

VERHAAL:

Op 11 juni 2000, het feest van Pinksteren, terwijl ik de heilige mis vierde in de kerk "Moeder van de Eucharistie", vond er een groot eucharistisch wonder plaats.

Ik had net de consecratieformule van het brood uitgesproken, toen er bloed uit mijn hostie begon te stromen.

Voor mij stopte de tijd. Ik was gebogen over de hostie die ik tussen mijn handen hield en staarde naar het goddelijke bloed dat zich over een groot deel van het oppervlak verspreidde.

Ik bleef een tijd lang bewegingloos staan, wat voor de aanwezigen eindeloos leek, omdat ze dachten dat ik me onwel voelde, aangezien mijn gezicht afwisselend indrukwekkend bleek en sterk rood werd.

Toen ik enigszins herstelde, hief ik langzaam de hostie op.

Onder de aanwezigen ontstond veel emotie, maar alles voltrok zich in een sfeer van diepe bezinning en levendige deelname.

Terwijl ik mijn met bloed bevlekte hostie liet zakken, zag ik in de pateen twee andere grote hosties die, zoals de Moeder van de Eucharistie later zou zeggen, waren onttrokken aan ontheiliging en naar de taumaturgische plaats waren gebracht, omdat "de bisschop, de zieneres en de leden van de gemeenschap zeer veel van de Eucharistie houden en bereid zijn hun leven te geven om haar te verdedigen."

Nadat ik de consecratieformule van de wijn had uitgesproken en de kelk had verheven, nam ik de pateen die de door mij geconsacreerde, met bloed bevlekte hostie bevatte, samen met de twee andere hosties die aan ontheiliging waren onttrokken, en liep ik langs de kerkbanken, zodat de aanwezigen ze van dichtbij konden zien, de waarachtigheid van het feit konden vaststellen, de geur konden waarnemen die van de met bloed bevlekte hostie afkwam en in de toekomst getuigenis konden afleggen van het wonder dat had plaatsgevonden.

Toen ik "het breken van het brood" uitvoerde, bleef het bloed voor de ogen van de aanwezigen druppelen. Met spijt, moest ik mijn met bloed besmeurde hostie consumeren, zoals voorgeschreven door de normen 113-116 van hoofdstuk IV van de instructies voor het vieren van de heilige mis, die zijn opgenomen in het missaal.[1]

Bij het ontvangen van de heilige communie proefde ik de zoete smaak van het bloed van Jezus en voelde ik een sterke warmte en een intense geur die mijn innerlijk binnendrongen.

Met dit laatste grote eucharistische wonder heeft God zijn zegel gedrukt op alle voorgaande wonderen die werden afgewezen door de grote mannen van de Kerk, die beweerden de naam te weten van de priester die de hosties had geconsacreerd die Jezus, de Maagd Maria, de heiligen en de engelen naar de taumaturgische plaats hebben gebracht, inclusief de talrijke hosties die bloed hebben vergoten.

Zoals Johannes het bloed en het water zag stromen uit de doorboorde zijde van Jezus, zo hebben ik, een door God gewijde bisschop, de zieneres Marisa Rossi en vele mensen het bloed zien stromen uit de door mij gewijde hostie, en kunnen wij met de apostel herhalen: "Hij die het gezien heeft, getuigt ervan, en zijn getuigenis is waarachtig, en hij weet dat hij de waarheid spreekt, opdat ook jullie mogen geloven." (Joh. 19:35)
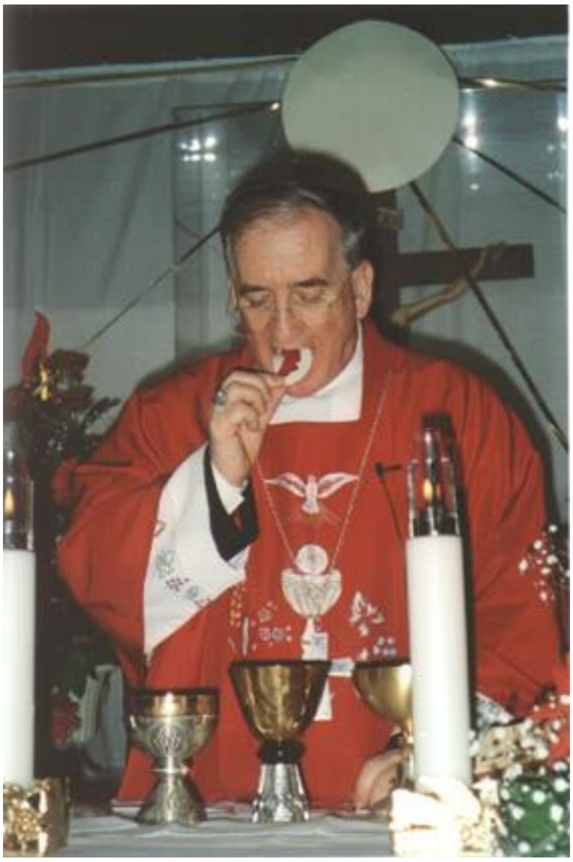
[1] Algemeen Statuut van het Romeins Missaal, tweede typische uitgave van het jaar 1975; niet te verwarren met de derde typische uitgave van 2002, die een andere nummering heeft.